

[Henning Rasmussen]

mellem landets kommuner. Derfor er vi på den ene side udmærket godt tilpas ved, at man nu indfører nye kriterier og forstærker gode kriterier i udligningssystemet, men når vi ser på oplysningerne i det lovforslag, vi behandler i dag, om virkningen af byrdefordelingen, så har vi det ganske klare indtryk, at gennemgående vil skævhederne mellem kommunerne bliver større, og dermed vil også ulighederne mellem befolkningsgrupperne i de forskellige dele af landet blive større.

Jeg vil gerne eksemplificere det, i det omfang tiden tillader det. Vi har 33 kommuner med et skattetryk, der ligger under 16 pct. i år, altså i 1985. Det er de kommuner, hvor skattetrykket er mindst, og hvor borgerne derfor betaler mindre i skat af deres indtægt, end de gør i alle de andre kommuner. I 23 af disse 33 kommuner betyder omlægningen her, at de kan sætte skatten yderligere ned. I 10 af dem sætter de den lidt op, og det er virkelig rigtigt, når jeg siger lidt op, for det beløb, der spares af de kommuner, der sparer, er 100 mill. kr., men den merudgift, de andre 10 kommuner får, de lavt beskattede kommuner, er 10 mill. kr. Jeg har 3-4 eksempler, som jeg vil vende tilbage til i en senere omgang, der dokumenterer, at der er skævheder i dette forslag.

Derfor er vi som sagt i den situation, at vi i og for sig gerne havde set den ændrede byrdefordeling gennemført – men vel at mærke for at rette op på de skævheder, der er i det nuværende system – og vi er derfor fortsat af den opfattelse, at det rigtigste ville være, at socialministerens forslag ikke blev gennemført, og at vi så talte om en ændring af byrdefordelingen isoleret.

Karen Højte Jensen (KF):

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget om ændret tilskudsregning som følge af socialfinansieringen, er dette forslag den økonomiske opfølgning af socialministerens forslag om principperne for omlægning af en række refusioner inden for det sociale område til bloktilskud. Princippet er større sammenhæng mellem beslutningskompetence og økonomisk ansvar, og det er et princip, som fuldt ud støttes af de kommunale organisationer.

Da jeg lyttede til hr. Henning Rasmussen under debatten om det seneste forslag, for-

stod jeg, at man skulle lytte meget til de kommunale institutioner, og her drejer det sig altså om, at sammenslutningen af sociale udvalg er meget positivt indstillet over for dette princip. Når hr. Henning Rasmussen siger, at socialdemokratiet ved førstebehandling tog klart afstand fra det forslag, der kom fra socialministeren, så er min hukommelse åbenbart anderledes end hr. Henning Rasmussens, for det, der står tilbage i min erindring, er faktisk, at man tværtimod ikke fandt, at forslaget var omfattende nok, idet man ønskede, at førtidspensioner skulle indtages. Jeg mener faktisk, at der i forbindelse med dette forslag er god grund til at lytte til de kommunale organisationer.

Der er med rette stor interesse for de økonomiske virkninger, ikke mindst for den enkelte kommune. I forhold til staten er forslaget økonomisk set neutralt, og intentionerne er også størst mulig neutralitet for den enkelte kommunes økonomi.

For at nå dette mål foreslås en række ændringer i udligningssystemet, og først og fremmest indføres en række nye kriterier, bl.a. regionale lønforskelle, som jo i første række har positiv betydning for hovedstadskommuner. Også antallet af fuldtidsledige, kvinders erhvervsfrekvens og beregnet antal døde kommer med. Alle disse kriterier er særdeles relevante, hvortil kommer en forhøjelse af det sociale kriteriums vægt i den primærkommunale udligning. Det drejer sig om antal børn af enlige forsørgere og vægten på boligkriteriet. Herudover er der en justering af udligningen af forskelle i beskatningsgrundlag og forskelle i udgiftsbehov.

For at imødegå for store udsving i de enkelte kommuner, som det ofte viser sig at så omfattende en finansiell ændring giver, afsættes der 200 mill. kr. Disse 200 mill. kr. skal ydes som særligt tilskud til de kommuner, der har et tab på over 0,3 pct. af beskatningsgrundlaget.

Lovforslag nr. L 226 vedrører den sundhedsmæssige del af den samlede omlægning. Vi kan tilslutte os, at udgifter til småbørns- og skolesundhedspleje, befordringsgodtgørelse og begravelseshjælp overgår til at være en rent kommunal udgift fra 1. januar 1987.

Fordelingen af udgifterne til hjemmesygeplejen mellem amter og primærkommuner vil vi gerne i udvalget se på, ligesom vi vil se på 67 års grænsen. Dette svarer helt til vor vur-